

Skandinaviens Stjerne.

Organ for de Sidste Dages Hellige.

Sandheden, Kundstabben, Dyden og Troen ere forenede.

21. Aarg. Nr. 20.

Den 15. Juli 1872.

Priis: 6 Sk. pr. Exempl.

Bion.

Tale af Eldste Orson Pratt
i Salt Lake City den 10de Marts 1872.

(Fra „Deseret News“.)

(Fortsat fra Side 295.)

Vi ville see, hvordan det vil gaae med de Mennesker, som modstaae Herrens Værk, og som negte at gaae op til Zion for at hjene ham. Profeten siger, efter at have omtalt, at Herren fulde samme Dag staae med sine Hellige paa Oliebjerget: „Og det skal stee paa den samme Dag, der skal intet Lys være, hverken kosteligt eller tykt. Men der skal være een Dag, den, den skal kjendes af Herren, den skal ikke være Dag og Nat; thi det skal stee om Aftenstid skal der være Lys. Og det skal stee paa den samme Dag, da skulle levende Bande udgaae af Jerusalem, Halvdelen af dem til Havet mod Østen, og Halvdelen af dem til det yderste Hav; de skulle være baade om Sommeren og om Vinteren.“ Derpaa taler han om

Jerusalem: „Og de skulle boe i den, og der skal ingen Vand være ydermere, og Jerusalem skal beboes tryggeligen. Og denne skal være den Plage, med hvilken Herren skal plage alle Folkene, som stride imod Jerusalem: at han lader Enhvers Kjod forsvinde, medens han endnu staer paa sine Todder, og Enhvers Nine skulle forsvinde i deres Huller, og Enhvers Lunge skal forsvinde i deres Mund.“ Tillige siger han: „Og det skal stee, at hvilke ikke fare op af Slægterne paa Jorden til Jerusalem, til at tilbede for Kongen, den Herre Bebaoth, over dem skal Negnen og ikke være. Og om Egypternes Slægt ikke drager op og ikke kommer, da skal den ei heller være over dem; men Plagen skal være der, med hvilken Herren skal

staae Hedningerne, som ikke opkomme høitideligen at holde Lovsalerne s Høitid. Dette skal være Egypti Straf og alle Hedningernes Straf, som ikke opkomme høitideligen, til at holde Lovsalerne s Høitid. Paa den samme Dag skal staae paa Hestenes Bjælder: Herrens Hellighed."

Vi see heraf, at Nationerne paa Jordens skulde være afhængige af Herrens Lov, og paa det at Profetierne maae blive opfyldte, ville de sole Træng til at gaae op til Jerusalem Aar efter Aar, og der see Jesus sidde paa sin Throne, og ligeledes de tolv Apostler paa deres Throner dommende de tolv Israels Stammer. Med Tiden ville maaesse nogle af dem sige: „Hvorfor reise vi denne lange Rei? Vi kunne tilbede Gud ligesaa godt her, som i Jerusalem.“ Strax vil Herren, paa Grund af deres Frafald, lade Plager og Hungersnød komme over dem; han vil holde Regnen tilbage, og der vil herske Tørke i Landet; og dersom Egypterne, der ingen Regn faae, vedblive at negte at gaae op til Jerusalem, vil Herren udøje de samme Plager over dem, som over de forskellige Nationer, der gaae op for at frige mod Jerusalem en kort Tid for end Herren staaer paa Oliebjerget. Alligevel, Regnens Ophør vil ikke være nogen Dom for Egypterne; thi de stole paa, at Nilen vil vande deres Marker, og hidindtil har ikke Tøren haft nogen Indflydelse paa Nedre-Egypten.

Jeg berører alle disse Ting, at de Hellige maae faae Kundskab om de store Tildragelser, som skulle opfyldes i den sidste Tid, og at de Fremmede, der ere tilstede, maae bedre forstaae, hvordan vi, de Sidste-Dages Hellige, betragte de gamle Profetier. Vi imødesee den Tid, da Zion skal opbygges paa Jordens, og Herrens Banner skal vaie og være et Kjendetegn for alle Nationer, eller med andre Ord, som jeg læste i Begyndelsen af min Tale:

„Thi see, jeg siger Eder, at Zion skal blomstre, og Herrens Herlighed skal være over den, og den skal være et Banner for Folkene; og Dagen skal komme, da Jordens Nationer skulle sjælve for den, og skulle frygte for dens Vældige.“ Hvorfor? Fordi Herren vil være i Zion, førend han kommer og staaer paa Oliebjerget.

Dette er Forstjellen mellem Zion og gamle Jerusalem. Søderne ville blive indsamlede til Jerusalem, endnu vantro angaaende den sande Messias; de ville troe paa Profeterne, men forkaste det nye Testamente og imødesee Messia Komme, og efterat Hedningernes Tid er udrunden, ville de opbygge Jerusalem. Under denne deres Vantro ville Gog og Magog, Indbyggerne af Rusland og alle Nationerne i det nordlige Europa og nordlige Asien forene sig i en stor Hær; og de skulle for Kristi Komme gaae op imod Søderne for at befriuge dem; de ville opfynde de store Dale Armageddon og Josaphat og alle de omkringliggende Dale, og de ville oversvømme Landet lig en Stovsy, plyndrende og ødelæggende allevegne. Thi naar Røthschilderne og de store jødisse Bankerer vende tilbage til deres eget Land, medbringende deres store Kapitaler for at opbygge Jerusalem, vil dette næsten ruinere nogle af Nationerne, og de ville forene sig og gaae op til Jerusalem efter Bytte. De ville indtage Halvdelen af Staden, men medens de endnu ere især med at plyndre og ødelægge, vil Herren med sine Hellige komme og staae paa Oliebjerget. „Og paa den Dag,“ siger Profeten Sa-karias, „skal Herren gaae ud og slaae disse Nationer, som ere udgaade for at ødelægge Jerusalem, og Kjødet skal forsvinde paa dem, medens de staae paa deres Jordber, og Dinene skulle forsvinde i deres Huller.“ Denne store Ulykke vil overgaae Søderne, fordi de vare vantro angaaende

den sande Messias. Ikke saa med Zion; den vil blive opbygget paa den vestlige Halvkugle i Nordamerika og blive et Hjem for de Netsærdige længe før Sødernes Indsamling. Zion vil blive opbygget af de indsamlede Hellige fra alle Nationer og Riger paa Jorden, og dens Indbyggere ville blive ophsiede, dens Templer opbyggede, og Herrens Herlighed vil hvile over dem længe før de store Tildragelser, der vedrøre Israels Huus, blive opfylde. Dersor er der en stor Forstel paa Zion og Jerusalem i de sidste Dage.

Vi ville nu løse lidt mere om dette Zion. Esaias har, som allerede bemærket, i sit andet Kapitel fortalt os om Herrens Huus og den store Fred, som skal komme, at Sværdene skulle sammenlaaes til Hækler osv., og derpaa omtaler han de Velsignelser, som skulle blive Zion tildeel. Han siger: „Og syv Kvinder skulle paa den samme Dag tage fat paa een Mand og sige: vi ville øde vort eget Brod og ifore os vores egne Klæder; lad os ikke kædes efter dit Navn; borttag vor Forsmædelse. Paa den samme Dag skal Herrens Grode være til Deilighed og til Herlighed, og Jordens Frugt til Æpperlighed og Prydelse hos de Undkomne i Israel.“

Heraf lære vi, at Herlighed skal blive Zion tildeel. Herrens Grode, hans egen Plante, grundfæstet ved hans egen Kraft, dette Folk og denne Stad, der skal oprettes ved hans egen Undervisning og ved hans Ejeneres Inspiration, er netop det Zion, som aldrig skal omstyrtes.

„Og Herren skal ståe over hver Boelig paa Zions Bjerg og dens Forsamlinger en Sky og Regn om Dagen, og en sinnende Ildslue om Matten; thi der skal være en Beskyttelse over alt det, som er herligt. Og der skal være en Hytte til en Skygge om Dagen for Hede og til en Visflugt og til et Skjul for Vandstyr og for Regn.“ Hvor ofte har jeg ikke ansørt

dette Skrifsted! Og alligevel, jeg er endnu ikke træt af at berøre det. Det staar i Forbindelse med de sidste Dages store Tildragelser; det hører til de mærkværdige og underfulde Ting, som netop nu ligge foran os. Et Zion, som skal opbygges, over hvis Indbyggere der skal finne et overnaturligt Lys om Matten, og en overnaturlig Sky skal være over den om Dagen. Intet Saadant er hændt siden denne Profeti blev forlyndt af Esaias, men den forventes opfyldt i de sidste Dage. Intet Under, at Herren sagde til Joseph Smith i Aaret 1831, da Kirken endnu kun bestod af nogle saa Medlemmer, at vi skulle blive et stort Folk, at Zion skulle blive mægtig, og at Dagen skulle komme, da alle Nationer skulle hjælpe for den og frygte for dens Vældige; thi Herrens Herlighed skal være over den, og hans Kraft skal være iblandt dens Indvanere, naar Dagen kommer, at Zions Stad skal være iført den hellige Glands, som er her forudsagt.

Paa den samme Tid skal Herrens Green være ssjon og herlig, og Jordens Frugt skal være god og velsmagende. Naar den Dag kommer, at Herren skal vise sin Styrke i Zion — paa dens Tabernaller, dens Templer, Forsamlingslokalier, Paladser, Bolde og Porte — den Dag skal blive et Under for alle Nationer paa Jorden. Dette er Aarsagen, hvorför alle Jordens Konger skulle gaae op til Zion. De vilde ikke gaae derop, undtagen noget Overordentligt bevægede dem dertil. Troe G, at Kongerne vilde forsage deres Throner, deres verdslige Ere og Herlighed og gaae op til Bjergene, for at blive belært om Herrens Veie og vandre paa hans Stier, og at mange Nationer vilde sige: „Kommer, lader os gaae op til Herrens Huus,“ dersom det ikke var noget særliges Markoerdigt, som skulle finde Sted i Zion? I kunne gaae

ud og prædike for dem lig Sættererne, indtil G d bleve grahaarede, og G ville neppe komme i Nærheden af deres Throner, og langt mindre være i stand til at bevæge dem til at forlade deres Riger og Herligheder og gaae op til Zion. Men naar Herren sætter sig i Bevægelse og viser sin Allmagt, naar han lader sin Herlighed hvile over Bions Indbyggere, naar han kommer til Zion for at omvende Israel fra deres Ugadelighed, da troer jeg der vil blive Opvækelse blandt Nationerne.

Lad os læse lidt mere om Bions Herlighed i Esaie 59de og 60de Kapitel. Jeg har før bemærket, at Jesus vilde komme op til Zion og der vise sig i sin Herlighed, medens Jøderne ere hjemfaldne til en haard Tugtelse; thi de ville blive øeng-fstede af Nationerne, som skulle forene sig imod dem, og de skulle belirige dem og indtage Halvdelen af Staden. Nu skal jeg læse en Profeti i Esaie 59de Kapitel: „Da skulle de frygte Herrens Navn fra Vesten, og hans Herlighed fra Solens Opgang; naar Fjenden kommer som en Flod, skal Herrens Land oprette Bannere imod ham. Og der skal komme en Gjen-løser til Zion og til dem, som sig omvende fra Overtrædelse i Jakob, siger Herren. Og mig angaaende, denne er min Pagt med dem, siger Herren: min Land, som er over Dig, og mine Ord, som jeg havør lagt i din Mund, skulle ikke vige fra din Mund, eller fra din Sæds Mund, eller fra din Sæds Sæds Mund, siger Herren fra nu og indtil evig Tid. Gjor Dig rede, bliv oplyst; thi dit Lys er kommet, og Herrens Herlighed er opgangen over Dig.“

I forstaae nu, at Gjenløseren skal komme til Zion, og paa samme Tid skal hans Herlighed være et Lys for dens Indbaanere, og han skal bortvende al Ugadelighed fra Jakob.

Teg vil nu bemærke, at de Overblevne

af Israel eller Jakobs Huus, som v kalde Indianere, ville engang blive en retfærdig Green af Israel, og naar Hedenningernes Tid er fuldkommen, ville de blive talte iblandt det forjættede Folk af gamle Israel; de ville blive et herligt Folk, og Herrens Kraft vil være over dem. Paa samme Tid vil Jesus komme til dem, og da vil det blive opsyldt, som Patriarken Jakob forudsagde om Josephs Esterkommere. Han sagde nemlig: „Joseph er en frugtbar Kvist, ja en frugtbar Kvist ved en Kilde; dens Skud gik over Muren. Og Skytterne forbittrede ham, og skjøde paa ham, og hagede ham; men hans Vue blev dog stærk, og hans Hænders Arme styrkedes af Jakobs Mægtiges Hænder; dersor er han en Hyrde, en Steen i Israel.“ (1 Moseb. 49, 22.)

Naar Jesus kommer til Zion, som er her forudsagt af Esaias, vil han komme som en stor Hyrde, ikke i Skyerne med Kraft og Herlighed; men som en Hyrde vil han være i Zion og administrere for de Overblevne af Israel. Af denne Grund er Hyrden Stenen i Israel.

Vi vide Alle, at Jesus er udsprungen af Juda, men her erklæres det, at Hyrden, Stenen i Israel, er udsprungen fra Joseph. Det vil sige, han vil anden Gang komme som en Hyrde og indsamle sine Faar, eller som David siger: „Du Israels Hyrde, vend dine Øren hid, Du som fører Joseph som Faar, opvæk din Magt og kom os til Frelse.“ Han vil vise sin Kraft og som en Hyrde lede de Overblevne af Israel længe før Jøderne blive befriede.

Hvordan ville alle de Øvrige af Jordens Indbaaneres Tilstand være i de Dage? „Thi see, Mørket skal skjule Jordens og Dumhed Folkene, men Herren skal oprinde over Dig, og hans Herlighed skal oprinde over Dig.“ Hvilkens Forstjel

paa Zion og den øvrige Deel af Mennes-

fælslægten! Mørket skal sjule Jordens. Hvorfor? Fordi Jordens Salt er indsamlet, og Lysets Born ere udgangne fra Babylon, og de Fleste, som ere tilbage, ere Mørkets Born. Der vil udentivs være nogle gode Mennesker tilbage iblandt dem, men ikke destomindre, Mørket vil sjule Jordens.

Jeg vil læse det næste Vers: „Og Hedningerne skulle vandre til dit Lys, og Kongerne ved det Skin, som er opgangen for Dig.“ „Og dine Porte skulle de altid holde aabne Dag og Nat, de skulle ikke tillukkes, for at lade Hedningernes Magt komme til Dig, og deres Konger skulle føres hertil. Thi hvilket Folk eller Nige, som ikke vil tjene Dig, skal forbærves, og Folkene skulle vist ødelægges.“ Hvad! Skulle alle Folk og Nationer, som ikke ville tjene Zion, udryddes? Ja alle. Hvad vil ske med denne store Republik med dens 40 Millions, som uophørligt tiltager? Dersom de ville efterkomme Zions Love, omvende sig fra deres Synder og forberede sig til den store og herlige Dag, da vil Herren frælse dem, men imodsat Fal'd ville de blive ødelagte. Dette er Profeternes Forudsigelse. „Og deres Born, som Dig trængte, skulle gaae boiede til Dig, og de skulle nedboie sig for dine Fodders Saaler, ja Alle, som Dig bespottede, og de skulle kalde Dig Herrens Stad, Zion, den Helliges i Israel.“

Her har jeg en lille Trost for Minearbeiderne: „Jeg vil fremføre Guld i Stedet for Kobberet, og fremføre Sølv i Stedet for Jernet, og Kobber for Træerne og Jern i Stedet for Stenene; og jeg vil gjøre, at din Besøgelse skal blive til Fred, og dine Trængere til Netfærdighed.

Der skal ikke ydermere høres Vold i dit Land eller Ødelæggelse og Forstyrrelse i dine Landemærker.“

Krige ville ophøre i disse Dage. „Solen skal ikke ydermere være Dig til et Lys om Dagen, og Maanen skal ikke oplyse Dig med sit Skin; men Herren skal være Dig til et evigt Lys, og din Gud til din Herlighed.“

Herrens Herlighed vil oplyse Zion, og den vil dersor ikke være afhængig af Solens Skin. Vi behøve ingen af disse smaa lysende Kloder paa Himmelhævelingen til at finne for os, thi Glandsen af hans Nærverelser vil være tilstrækkelig Lysning for os. Folk, som boe i de omkringliggende Byer, ville fremdeles behøve Solen og Maanen til at lyse for sig, men ikke saa i Hovedstaden, hvor Herren skal opreiße en af sine Throner, thi hans Throne, skal ikke blot være i Jerusalem, men ogsaa i Zion, hvad I kunne finde omtalt paa flere Steder i Bibelen. Naar derfor Herren tager sit Sæde i Zion, som derved bliver oplyst ved Nærverelsen af hans Herlighed, ville de store Himmellegemer blive aldeles overstraalede af den Glorie, som udgaaer fra ham. Naar Folket kommer til Forsamling i deres Tabernakler paa samme Maade som vi nu, vil Herren være der tilstede, og hans Herlighed vil være over dem, en Sky vil overshygge dem om Dagen; og hvis de have Aftensforsamling, behøve de ikke noget kunstigt Lys til at finne for sig, thi Herren vil være iblandt dem, og hans Herligheds Glands vil være et fuldkomment Lys for dem. Profeten Esaias siger det, og jeg troer det vil ske saaledes. Amen.

Bar Apostelen Peter nogensinde i Rom?

(Fra „Deseret News.“)

Bern i Schweiz den 18de Febr.
1872.

Eldste George Q. Cannon.

Kjære Broder.

Teg sidder her med en fransk Oversættelse foran mig, en ordret Gjengivelse af en Diskussion, som fandt Sted i Rom den 9de og 10de Febr. sidstleden mellem nogle katholiske og protestantiske Geistlige, hvor det Spørgsmål droftedes: „Bar Apostelen Peter nogensinde i Rom?“

Da det er en heel Nyhed i Pavedommets By at høre, at de katholiske Prester givt sit Minde til en sådan Sags Diskussion, om hvis Egthed de ikke nære nogen Twivl, og som bliver holdt som et sandt Dogma i deres Kirke, tillader jeg mig at sende Dem vedlagt et kort Udtog af første Dags Forhandlinger.

Mødet aabnedes den 9de om Aftenen. Paa en ophøjet Plads sad fire Præsidenter, to Katholiker og to Protestantter; forsænkvnte Herrer, De Dominicis, Kirkens Sagforer, og Prindsen af Campagnana vare for det katholiske, og forsænkvnte, Piggot og Phillips, begge Engelske, for det protestantiske Parti. Lidt nedenfor Præsidenterne sad sex Taler. De katholiske vare: dñrr. Fabiani, Cipolla og Guidi; de protestantiske vare: Sciarelli, Ribetti og Gabozze, og alle vare saavidt jeg ved Italienere. Enhver Taler havde to Referenter, for at ethvert Ord af Diskussionen kunde blive nedstrevet med fuldkommen Troværdighed. Diskussionen bliver publiseret i alle Sprog.

Al. 7 fremstod dñr. De Dominicis

og forklarede i saa Ord Hensigten med Mødet og hvad der skalde forhandles.

Derpaa blev der anvendt nogle saa Minuter til en stille Bon, og Diskussionen blev aabnet, idet dñr. Sciarelli, som var Protestant, stod frem og op læste sin Tale. dñr. Sciarelli ansætte først: De romersk-katholiske Theologer sige, at Apostelen Peter kom til Rom i Aaret 42 efter Kristus, hvilket var Keiser Claudius's andet Regeringsaar, og at Peter var Pave i Rom henimod 25 Aar og døde under Keiser Neros Regering i Aaret 66. Han forsøgte derpaa at bevise, at Peter, efter hans Formening, ikke kom til Rom Aar 42. Paulus, sagde han, blev optagen i det kristne Samfund Aaret 37, og i hans Brev til Galaterne, som blev skrevet i Aaret 39, finde vi, at Peter var i Jerusalem, hvor Paulus boede sammen med ham i 15 Dage. I Aaret 42, var Peter efter i Jerusalem og kom fra Cesarea — funde han da paa samme Tid være i Rom? Men, udbrød Taleren gik Peter dernæst til Rom? I Aaret 43 gik Peter til Joppe, og han forblev der nogle Uger, derpaa gik han til Lydia og helbrede den værkrudne Eno, og derfra vendte han tilbage til Cesarea og døbte Cornelius, hos hvem han ogsaa forblev i nogen Tid. Efter denne Tid finde vi efter Peter i Jerusalem, og derpaa bliver han tagen tilfange af Herodes den Stores Eftersøger, Herodes Agrippa, som døde Aar 45.

Evangelisten Lukas striver i Apostlernes Gjerninger, at Peter derpaa blev befriet ved et Mirakel, og at Johannes's

Moder Maria herbergerede ham, og derfra gik han til et andet Sted. De katholiske Geistlige paastaae, at dette Sted var Rom.

Dersom dette var Tilsælde, hvorsor ikke omtale denne store By, efter at have angivet alle de smaa Byer, saasom Joppe, Lydia, Cesarea osv.? I alle Fald vide vi, at der blev holdt et Raad af Apostlerne i Jerusalem Aar 56, og der var Peter nærværende, fra hvilket Sted han gik til Antiochia.

I Aaret 58 skriver Paulus til Rømerne, og det er ikke sandsynligt, at han skulle have undladt at omtale Peter, dersom han havde været i Keiserdommets store Hovedstad. Og dersom Peter havde været Pave, da vilde vistnok Paulus afholdt sig fra at opkaste sig til Mægler i Roms religiose Uffører. Paulus kom til Rom i Aaret 61, og de Kristne mødte ham; men Peter var ikke iblandt dem, og heller Ingen taler noget om ham. Paulus forbliver derpaa i Rom i 2 Aar, og han skriver fire Breve derfra, men han omtaler aldrig Peters Navn, endftjondt han skriver om baade Venner, Naboer og sine Kammerater i Fængenskabet. I Aar 66, skriver Paulus til Timotheus, at Alle have forladt ham, undtagen Lukas; vilde ikke Paulus, dersom Peter havde været i Rom, have omtalt ham, som var den fornemste Apostle?

Fra denne Rekke af Beviser, uddrager Taleren den Slutning, at Peter aldrig var i Rom, eiheller i Fængenskabet med Paulus. Dernæst forkaster Hr. Sciaressi de Katholikes Mening, at Brevene, som Peter skrev, hidrere fra Rom, fordi

de varre daterede Babylon, men Babylon er ikke ensbetydende med Rom; thi han siger: det sande Babylon eksisterede i det første Aarhundrede og mest iblandt de adspredte Jøder og med Hensyn til dem ful Peter af Jesus en vigtig Mission at udføre.

Hr. Sciaressi endte sin Tale med at beklage sig over, at altfor megen Betydning og Tiltro er fastet til de gamle Traditioner eller historiske Fortællinger, der efter hans Mening ikke have det mindste Verdi, naar de staae i Strid med Bibelen.

Det synes som om baade Katholiker og Protestantter havde været meget opmærksomme under Talens Lob, og det saae tillige ud som om den havde gjort et gunstigt Indtryk paa Protestanterne, som sad paa den venstre Side af Samlingen.

Derefter fremstod Hr. Fabiani, en katholik Taler, for at modbevise de foregaaende Argumenter. Hans Bemærknings varre ikke forud opstrevne, dog robede de meget Talent og et grundigt Kjendstab til Religionens Principer, hvilke han havde studeret henimod 40 Aar. Det er vanskeligt, af denne lange og interessante Tale, at udvælge det Bedste og mest Underholdende. Han indvender først imod sin Modstander, angaaende den bibelske Tideregning, at denne er meget usikker og ikke til at stole paa. Apostlernes Gjerninger, siger han, ere nedstrevne, ikke paa en tidsmæssig Maade, men i en vis Tankeorden, og dette søger han at bevise ved at anføre forskellige Skriftsteder.

(Fortsættes paa Side 314).

Skandinaviens Stjerne.

Den 15de Juli.

Om Barnedaab.

En Epistel fra Profeten Mormon til hans Son Moroni.

„Og nu min Son, jeg taler til Dig om det, som bedrøver mig saare meget; thi det gjør mig ondt, at der opstaaer Trætte blandt Eder. Thi dersom jeg har erfaret Sandheden, saa har der været Trætte blandt Eder angaende Eders smaa Børns Daab. Og nu, min Son, jeg ønsker, at I skulle arbeide flittigt, paa det at denne store Bildsfarelse maa blive borttaget fra Eder; thi i denne Hensigt har jeg strevet denne Epistel. Thi strax efter at jeg havde erfaret disse Ting om Eder, adspurgte jeg Herren derom. Og Herrens Ord stete til mig ved den Hellig-Aands Kraft, sigende: Lytter til Kristi Ord, Eders Gjenloser, Eders Herre, Eders Gud: See, jeg kom til Verden, ikke for at kalde de Netsærdige, men Syndere til Omvendelse; den Kæreste har ikke Lægen behov, men de, som ere syge. Saaledes ere smaa Børn kæreste, thi de formaae ikke at begaae Synd, og Adams Forbandelse er borttagen fra dem i mig, saa at den har ingen Magt over dem; og Omstændelsens Lov er afstøffet i mig. Og paa denne Maade tilkendegav den Hellig-Aand mig Guds Ord; og deraf veed jeg, min elstelige Son, at det er høitidelig Gudsbespottelse, dersom I dobe smaa Børn.

„See, jeg siger Eder, at dette skulle I lære: Omvendelse og Daab for dem, som ere ansvarlige og kunne begaae Synd; ja, lærer Forældre, at de skulle omvende sig og vorde døbte, og ydmige sig ligesom deres smaa Børn, og da skulle de Alle blive salige tilligemed deres smaa Børn, og deres smaa Børn behøve ingen Omvendelse eiheller Daab. See, Daaben er til Omvendelse, for at opfylde Budene til Syndsforladelse. Men smaa Børn ere levende i Kristo, lige fra Verdens Begyndelse; er det ikke saaledes, saa er Gud en partiss Gud, og en foranderlig Gud og gjør Personsanseelse; thi hvormange smaa Børn ere ikke døde uden Daab. Dersom de smaa Børn ikke kunne blive salige uden Daab, da maatte de være gaaede til det evige Helvede. See, jeg siger Eder, at den, som antager at smaae Børn behøve Daab, er i Bitterheds Galde, og i Syndens Baand; thi han har hverken Tro, Haab eller Kjærlighed; hvorfor han maatte fare ned til Helvede, dersom han blev borttagen, medens han tænkte saaledes. Thi det er en gyselig Ondstøb at antage, at Gud vil frelse eet Barn formedest Daab, og et andet skulle omkomme, fordi det ikke var dobt.

„Bee over dem, som forvende Herrens Veie paa denne Viis; thi de skulle omkomme, dersom de ikke omvende sig. See, jeg taler med Trimbighed, eftersom jeg har Myndighed fra Gud; og jeg frygter ikke for, hvad Menneskene kunne gjøre; thi fuldkommen Kjærlighed uddriver al Frygt; og jeg er fuld af Kjærlighed, hvilken er en evig Kjærlighed, hvorfor alle Børn ere eens for mig; og jeg elster smaa Børn med en fuldkommen Kjærlighed, og de ere alle lige og meddeelagtige i Salig-

heden. Thi jeg veed, at Gud er ikke en partist Gud, eiheller et foranderligt Væsen, men han er uforanderlig fra Evighed til Evighed. Smaa Børn kunne ikke omvende sig, dersor er det en gyselig Ondstab, at fornegte Guds rene Barmhjertighed mod dem; thi de ere alle levende i ham, formedelst hans Maade. Og den, som figer, at smaa Børn behøve Daab, fornegter Kristi Barmhjertighed og tilside sætter hans Forsoning og hans Forløsningskraft. Bee over Saadanne; thi de ere styrke til Døden, Hælvede og den evige Pine. Jeg taler med frit Mod, thi Gud har besat mig det. Lytter dertil og giver Agt, ellers vil det staae imod Eder for Kristi Domstol. Thi see, alle smaa Børn ere levende i Kristo, og ligesaa alle de, som ikke have Loven. Thi Forløsnings Kraft kommer dem til gode, som ingen Lov have; dersor kan den, som ikke er fordomt, ellers den, som ikke er under nogen Fordommelse, ikke omvende sig; og for dem er Daaben unyttig. Men det er Gudebespottelse, og de benegte Kristi Barmhjertighed og hans hellige Aands Kraft, og sætte Lid til døde Gjerninger.

See, min Søn, dette burde ikke at være; thi Omvendelse er for dem, som ere under Fordommelsen og under en brudt Lovs Forbandelse. Og de første Frugter af Omvendelse er Daab; og Daaben kommer formedelst Tro, for at opfylde Budene, og Budenes Opfyldest bringer Syndsforsladelse; og Syndsforsladelse bringer Ydmighed og Sagtmadighed; og paa Grund af Ydmighed og Sagtmadighed kommer Besegelsen af den Hellig-Aland, og denne Troster sylder dem med Haab og fuldkommen Kjærlighed, hvilken Kjærlighed er bestandig, formedelst Flittighed i Bon, indtil Enden kommer, da alle de Hellige skulle boe hos Gud." (Morm. B., S. 562.)

Udtog af et Brev fra Præsident Albert Carrington.

Liverpool den 5te Juli 1872.

Præsident K. Petersen.

Kjære Broder.

Deres velkomne Skrivelse dat. 2den dennes er i min Besiddelse, og det er mig en Glæde at kunne underrette Dem om, at vore Emigranter, der væsentlig varer fra Nordvesten Hellige, afgaiste fra Liverpool den 26de Juni. Alt var vel ombord, og jeg haaber at vores Godstende snart ville have overstaaet deres lange Reise og inden mange Dage befinde sig illtahs Dale. Det bedrover mig at tilfoie, at Br. Nils Eriksen tilligemed Hustru og 3 Børn maatte blive tilbage, da det ene Barn var angreben af Mezzlingerne. Min Bestemmelse var at assende dem forrige Onsdag, men da Barnets Hæbre ikke tillod det, maatte jeg lade dem forblive indtil videre. Jeg vil besørge deres Afreise, naar Omstændighederne tillade det.

Det vil være beleiligt at besørge det næste Kompagni assendt fra Kjøbenhavn den 30te August; det kan da afgaae fra Liverpool den 4de September. Behag at underrette os med det Første og saa usigagtig som mulig, om Antallet af de Emigranter, der ønske at emigrere med næste Selskab, at vi kunne være i stand til paa Forhaand at gjøre de nødvendige Forberedelser til samme.

Vor Emigrationsagent i New York, Broder Staines, har underrettet mig

om, at han vil sieblikkelig meddele mig, naar de Hellige i Utah sende ham Penge til deres Slægtinges eller Sødskendes Udfrielse, og mit Ønske er derfor, at de Hellige i Adspredelsen skulle være taalmodige og vente, indtil de saae sikker Underretning om, at Br. Staines har erholdt Penge fra deres Slægtinge eller Venner i Utah til deres videre Besordring fra New York. De Hellige skulle ikke uden videre reise til New York, naar de ikke kunne betale Reisen helt hjem til Utah; thi endføjndt deres Slægtinge eller Venner strive, at de ville sende Penge til Br. Staines, saa er det ikke altid, at de kunne holde dette Øste; thi paa Grund af Omstændighederne vil det mange Gange slaae feil; og saa ere de i New York og kunne ikke komme længere.

Deres Broder i Evangeliet
Albert Carrington.

Til vore Emigranter.

Til Underretning for vore Emigranter, kunne vi herved meddele dem, at Emigrationen er bestemt til at afgaae fra Kjøbenhavn den 30te August dette Aar; og de, der ønske at afreise med dette Kompagni, anmodes om at indsende deres Navne til dette Kontor senest inden den 20de August. Enhver, som ønsker at reise, maa have de nødvendige Midler som udfordres; baade Reisepenge og Midler til de forskjellige Udgifter paa Reisen. Ingen af de Hellige maae komme til Kontoret i Kjøbenhavn og forvente flere Reisepenge, end hvad de paa Forhaand ere underrettede om. Vi antage, at denne Emigration vil blive den sidste i Aar, og de Hellige maae indrette sig derefter.

Var Apostelen Peter nogensinde i Rom?

(Fortsat fra Side 311.)

Derpaas tager han Aarsagen til Ordstriden i Betragtning. Det vedkommer ikke Sagen, figer han, til hvad Tid Peter kom til Rom, eiheller hvorlænge han forblev der. Vi ønske at vore Modstandere skulle bevise, at han aldrig var der, og dersom jeg kan bevise, at Peter var blot en Dag, ja, blot en Time i Rom, saa have de tabt og kunne ikke modbevise os angaaende Pavedommets Uselbarhed. Sandsynligheden for at Peter var i Rom kan først bevises af Historien og Andet; „det er de mystiske Kjendsgjerninger,

som alene kunne bevises ved Kirkens Myn-digheder, hvilke betragte Peter som dens Grundlægger.“ Den hellige Skrift, eller Bibelen, er ikke den eneste Rettegnor, som Katholikerne vedkjende sig, angaaende Religionen. Mange Ting i Bibelen ere kun blevne opklarede ved Hjælp af Historien, og mange Hændelser, som ikke ere omtalte i Apostlernes Gjerninger og som ikke ere fuldkommen oplyste, kunne alene blive forklarede ved Historiestrivers, der levede samtidig. Naar Bibelen er taus i et Punkt, saa er man nedsat til at under-

søge Sandheden. Peters Nærværelse og Ophold i Rom har aldrig været omtvistet forend nu i de sidste Dage. Derpaa undersøger han Spørsgemalet angaaende Peters Død. „Peter, siger han, døde i Rom, og dette er saa indlysende, saa det behøver ikke at blive omtalt i Apostlernes Gjerninger, Enhver veed det;“ og derpaa ansører han Fortidens Kristne og Historiestrivere, der tale om Peters Ophold og Død i Rom, og iblandt disse nævner han Papias, Trenens, Clement af Alexandria, Origenes, Arnobe Theophanes, v. fl. Dersom den hellige Skrift siger, at Peter døde paa saadant et Sted, eller dersom det var en Profeti, der kunde støtte vores Modstanderes Mening, vilde vi betragte os som overvundne; men der staaer ikke et Ord i Bibelen som Modbevis mod vor Tro, at Peter boede og døde i Rom.

Dernæst beviser han, at de omtalte Historiestriveres Vidnesbyrd maatte være uomstedsligt, og at Papias i Særdeleshed aldrig paastod Noget, der ikke var bygget paa en aldeles uimodsigelig Bisped.

Med Hensyn til den Indvending, som blev gjort af Protestantismens Forvarer angaaende Traditionen, som betragter Ordet Babylon i Peters Breve som Rom, maa hr. Fabiani erkjende, at Indsættelsen af Ordet Rom er en uomtvistelig Sag, og med stor Skarpsindighed bemærkede han, at havde Peters Breve været skrevne i Babylon og ikke i Rom, da vilde han have omtalt Pontus, Galatia, Cappadocia, osv. i en omvendt Orden, men de ere netop satte i den Orden, som Enhver vilde sætte dem, der skrev fra Rom.

Angaaende Peters vigtsige Mission til de adspredte Faar, da var dette en ligesaa betydningsfuld Sag for Rom, som for Babylon; der var ogsaa en heel Deel Jøder i Rom og mange havde stor Ind-

flydelse dersteds, som f. Ex. Iudinden Popea, der var Keiser Neros Matresse.

Denne Tale, siges der, gjorde ligesaa meget Held som den første.

Hr. Ribetti, den anden protestantiske Taler, holdt derpaa en lang improviseret Tale, fra hvilken jeg blot uddrager de Argumenter, der ikke blev behandlede af Hr. Sciarelli. Han erkjender, at han er for ung til at have studeret i 40 Aar, men siger, Traditionen om Peters Ophold i Rom er en blot og bar Indflydelse, som blev udspredt og groede, og til sidst blev dette Rygte betragtet som et Faktum, og Historiestriverne optog det og opretholdt det ved Stadsfæstelse af deres velbekjendte Myndighed. Vore Modstandere onse, at vi skulle bevise, at Peter ikke var i Rom; hvorfor bevise det? Enhver vilde blive betragtet som en Galning, der vilde troe, at Tonix opstod af Asten, saalænge det ikke var bevis, at Tonix havde været til. Ester Talerens Mening behøves der ikke noget Bevis angaaende Ifkeiilværelsen af en Ting, som aldrig har eksisteret. Katholikene sige, dersom Peter havde været blot en Dag i Rom, da maatte Ingen tvivle om Pavemømmets Myndighed, da maatte man erkjende Dogmaet om Pavens Ufeilbarhed, den ubesmitede Undfangelse, osv.; saadan en Slutning er falsf. Om ogsaa Peter havde været 25 Aar i Rom, det vilde endda ikke sige Noget til Gunst for Pavens Ufeilbarhed.

Hr. Cipolla, en katolsk Præst, stod dernæst op og sagde: Dersom vores Modstandere paastaae, at Peter aldrig var i Rom, da maae de vase os et Skrifsted, der godt gør samme. Hans Mening var lig den første katolske Taler, nemlig at der var ingen Grund til at omtale Peters Levnet og Død i Rom, det var en Kjendsgjerning, som var bekjent for alle Kristne.

Religionstvisten havde nu varet i

fire Timer og man troede at det var bedst at opsstætte Forhandlingerne indtil næste Aften Kl. 7.

Jeg vil endnu kun tilføje, at Discussionen fortsattes næste Aften i samme Aand, som det ovenfor Ansørte, og vil dersør ikke trætte Dem med en udtværet

Bereitung derom. Resultatet blev imidlertid, at Ingenting blev bevist, og Enhver gik sluttelig til Sit rimeligvis med den samme Menig og den samme Overbevivning som han var kommen.

Deres Broder i Evangeliet
C. L. Bellerive.

Udsigt til Mormonspørgsmaalets Løsning.

(Fra „Deseret News“.)

Fra Washington have vi modtaget følgende Depesche:

„Mormonernes Representanter her i Hovedstaden ere særdeles tilsredse med Udsætlet af denne Sessions Forhandlinger. De have seet Mc Keans juridiske Handlinger blive forkastede af Hoiersteret, og ligeledes at Voorhees's og Binghams Forslag bleve vragede, og i de sidste Par Dage have de af Kongressens Territorial-Komitee erholdt sikkert Tilsagn om, at Ansigningen om Utahs Optagelse vil blive fremlagt i næste Session og mode gunstig Bedømmelse, forudsat at Polygami engang for alle ophæves. Deres Representant Hr. Fuller havde forleden en Samtale med Præsident Grant angaaende Utahs Indlemmelse i Staternes Nælde, ved hvilken Lejlighed Præsidenten yttrede, at han var villig til at undertegne Billen, naar den lovformeligt var passeret Kongressens to Huse næste Session. Han fraraadede imidlertid at purre mere ved Sagen for Nærvarende, da han var af den Formening, at naar Deseret bliver optaget som Stat, skulde det skee med Værdighed og No, og som Folge af hendes gode Ret og ikke paa Grund af politisk Ophidselse.“

Ovenstaende Depesche fra den paa-højeligste og bedst underrettede Korrespon-

dent i Washington, en Ven af den nuværende Regering og Præsident Grant, godtgjør, at Metfærdighedens, Frihedens og Uashængighedens Sag vinder Terræn, og at Alt hvad der udkrævedes af Præsidenten, for at vinde hans Sanktion, var en korrekt Forstaelse af Sagen.

Det sidste Aars Tid er han stadig blevet ført bag Lyset af Dr. Newman, Mc Kean og deres Venner, som Dag ud og Dag ind overhængte ham med Forfikringer om, at deres juridiske Forehavender i Utah ene og alene gik ud paa „at indstærpe de Forenede Staters Love ad lovlig Vej“, og da daværende Attorney-General Ackerman heller ikke var bekjendt med Territoriernes Love, blev Præsidenten ganse vildledet i denne Henseende. De Forenede Staters Hoiersteret aabnede imidlertid baade hans og hele Nationens Øine, og Attorney-General H. Williams og Generalfisnal Benjamin L. Bristin, den dygtigste, redeligste og hæderligste Jurist Regeringen har haft i mange Aar, underrette herefter Præsident Grant tilfulde om hvilke Pligter, der paahvile ham, og vi have Grund til at troe, at Præsidenten vil udøve dem uden Frygt og Bæven.

Alt hvad Utah nu trænger til er et Sæt ærlige, dygtige og retsfindige Embeds-

mænd og vi haabe, at Præsident Grant snart vil forsyne os med saadanne. Det er et stort Held for os Alle, at vi have to saadanne Mænd som Frank Fuller og George A. Smith, vores eneste anerkjendte Repræsentanter ved Philadelphia-Konventionen, for Dieblíkket i Washington til at oplyse Præsidenten og hans Kabinet om de Embedsmænds Karakter og Vandl, som have trampet al Lov og Ret under Fodder i vort Territorium de sidste atten Maaneder.

Præsidenten kan neppe ville paabegynde den førestaaende Valgkamp, før

han finder ørlige, sandhedskjærlige og paalidelige Mænd til at afsløre dem, hvis lovloze Gjerninger ere i Alles Munde, og hvis offentlige og private Karakter vil blive fuldstændig belyst af alle Oppositionstalere og Oppositionsblade i Unionen i Sommer.

Det lader til, at der ved det forestaende Præsidentvalg kun vil blive taget Hensyn til personlig Fortjeneste, og enhver fordærvet og uhæderlig Embedsmand under Grant vil blive blotstillet for Offentligheden. Lad os blot faae retfægne Embedsmænd, saa vil Alt være Fred og Ro.

Blandinger.

„Religiøse Samsunds Ret til at lade deres indre Unliggender ordne af deres egne præstelige Domstole blev paa det Bestemteste anerkjendt ved Hoiersterets Kjendelse igaar. Denne Kjendelse afgjør engang for alle al Twist, som har hersket i denne Sag, og det maa tillige indrommes, at Afgjørelsen staer fuldkommen i Harmoni med vores Loves Land.“ („Chicago Times“ for 16de April.)

„Nu faae de Vinene op. Siden Hoiersterets Kjendelse i Utahsagen begynde Chicagobladene og andre af Landets Aviser for første Gang at see, at Dommer Mc Kean er en rænkefuld Demagog, og at hans og hans Kollegers lovloze Angreb paa Folket i Utah ikke i mindste Maade har bidraget til at faae Polygamiet fjernet. Men enhver ørlig, fordomsfri og intelligent Jagttager behovede hverken Hoiersterets Afgjørelse, ei heller Andres, for at indsee dette Faktum, og dette Blad er stolt af at have udtaalt sig i samme Retning i mere end et Aar, trods al Opposition og Chikane.“ („Omaha Herald.“)

Vore Apostater og endel Opponenter i Utah have fornylig indsendt en Ansigning til Kongressen med Bon om, at Utah ikke maa blive optaget som Stat. Det viser sig imidlertid nu, at en stor Deel af Understrifterne ere falske; idet Adskillige have i „Deseret News“ offentlig frasagt sig al Andeel i nævnte Petition. Mange havde aldrig seet sit Navn forbundet med denne Sag, for de fandt det publiseret i „the News“, Andre offentliggjør, at Navnene paa deres Born fra 8 til 14 Aar ere foiede paa Listen uden Forældrenes Samtykke eller Bidende, og atter Andre at de undertegnede et Papir, hvis Indhold sagdes dem at være noget helt Undet. Dette er altsaa ogsaa et af de hæderlige Midler, hvormed den opbrudte „Ring“ søger at naae sit Maal.

Der arbeides rast i denne Tid paa at anlægge Sporveie i Salt Lake Citys

Gader; en længere Strækning er allerede færdig og prøvet. Man har ligesledes begyndt at anlægge et Gasværk samme steds, som antages at kunne tages i Brug først kommende November.

Præsident Orson Hyde har haft et Anfall af Apopleksi, men var lykkeligvis i Bedring.

Præsident Brigham Young har i den senere Tid besøgt flere af Settlementerne og er allevegne blevet modtaget med den hjerteligste Glæde.

Myllestiftelse. En ung dansk Mand ved Navn Frederik Westphal, boende i Provo, omkom den 20de Mai paa følgende Maade. Ved at høre over en lille Flod væltede Vognen saa uheldig, at han kom under den, og han var druknet inden hans Broder, der var med, kunde sætte ham udtrukken.

I Pennsylvanien har der i Mai Maaned efter raset uhyre Skovbrande, som have varet allerede nogle og tyve Dage. Alle Anstrengelser for at slukke dette Sildhav have hidindtil været frugteloze.

Om Arbeiderurolighederne i Tydskland skriver en Korrespondent til „Dagbladet“, hvorfra vi gjøre følgende Uddrag: Medens det gører i Kirken, griber den oprørste Epidemi blandt de arbejdende Klasser bestandig videre om sig og sætter sig dybere fast i Samfundet. Vi staae foran en uhyre Tilslittelse, foran en mægtig Prøvelse, som Gud pålægger voresaa høit priste Menneskekroster. Disse pludselige Rørelser blandt Arbeiderne foregaae næsten uden nogen Aftale. — — — Trods alle tagne Forholdsregler angriber netop i dette Dieblit Arbeideroprørets usalige Pest just de Kredse, som man indtil nu ansaae for de høderligste og sundeste, nemlig Kulminearbeiderne og Massinarbeiderne. De sad i ret gode Kaar, og de fleste af dem havde sine Sparekassebøger, hyggelige Hjem og vare godt klædte. At disse to Arbeiderklasser ere blevne hjemsøgte af Epidemien, at ogsaa de ere blevne smittede af den hidlige Feber, det er i vores Dine et Bevis paa, at man her har at gjøre med en Begivenhed, som med Naturnødvendighed fremstaaer af de givne Tilstande. Ligesom i Vesuvus Indre saaledes syder og brænder det i de arbejdende Klasser, og man har allerede fuldstændig opgivet Haabet om at tilveiebringe et Forlig mellem Arbeidsgivere og Arbeidere. Forstnævnte gjøre Regning paa Sultens Magt, Sidstnævnte paa Bankerottens Nædsler. Som en Mærkværdighed anføres, at det er Kvinderne, som hidse Arbeiderne til en Krig paa Liv og Død. Uden at man havde mindste Anelse derom, og uden at Nogen er i stand til at forklare det, har den revolutionære Spetakelaand indsneget sig hos Fruentimrene, og det netop hos dem, som hidindtil vare saa tilfredse med deres hyggelige Hjem.

Den 7de Juni besøndt Brødrene George A. Smith og Bisshop John Sharp sig i New York.

Den 14de vare George Q. Cannon, William H. Hooper og Mr. Frank Fuller i Omaha paa Hjemreisen til Utah.

Broder Charles C. Rich og hans Son Joseph C. Rich vare ankomne til Omaha paa et Besøg til Staterne.

Israels Indsamling.

Mel.: „The cruel war is over.“

Lad ei Harpen hænge
Laus i Pilens Top;
Bions fangne Datter, Lænken bryd!
Slaa paa dine Strenge,
Løft dit Hoved op!
Dine Sonner komme nu med Frejd.

Kor:

Kommer hjem! Kommer hjem!
Hør Jehovahs Kald!
Kommer hjem! Kommer hjem!
Babel staer for Falb!
For Gud han har det Budstab sendt,
At din Trængsel snart er endt.
Kommer hjem! Hør Jehovahs Kald!

Længe var Du plæget,
Længe uden Trost,
Længe syntes Du af Gud forladt;
Nu er Du antaget,
Nu er Du forløst,
Og som Lys for hele Verden sat.

See, hvor de sig samle
Og til Zion gaae!
Tusinder, som før i Mørket sad;
Ynglinge og Gamle,
Fattige og Smaa
Vandre op til Templet i Guds Stad.

Lyt og hør, de komme!
Hør den glade Sang!
Bions Børn lovprise deres Gud;

Tiden nu er omme,
Og for sidste Gang
Samles de af alle Lande ud.

See, hvor Tharsis Skibe
Pløie Bolgen blaa!
Bions Sonner hjem de føre maae.
Babel staer i Knibe,
Kløgt vil ei forslaae
Herrens store Gjerning at modstaae.

See den glade Skare
Ile mod sit Hjem,
Som Profeter forдум forudsaae.
Lig en Sky de fare
Nu med Dampen frem,
Og ad banet Ve i til Zion gaae.

Slægt og Venner mødes.
Varme Hjerter slaae —
Glæden tørre Sorgens Taare bort.
Alle Savn forsødes —
Naar vi Maalet naae,
Trængsels-Tiden selv vil synes kort.

Kor:

Kommer hjem! Kommer hjem!
Hør Jehovahs Kald!
Kommer hjem! Kommer hjem!
Babel staer for Falb!
For Gud han har det Budstab sendt,
At vor Trængsel snart er endt.
Kommer hjem! Hør Jehovahs Kald!

Ephraim City, Utah.

C. C. A. Christensen.

Kongressen blev da endelig hævet, uden at der foretages Noget mod Utah, til stor Ærgrelse for Mange, der troede, at Ære og Pengé kunde hostes ved den videre Behandling af det høist interessante „Mormonspørsgæmaal“. Forinden Kongressen imidlertid hævede sine Møder, gav „Sacramento Record“ sine Følelser Lust i følgende Udtalelse. „Altting tyder paa, at Kongressen vil blive hævet inden der foretages noget Skridt mod Utah.“ Baade Repræsentanthuset og Senatet synes af en eller anden Grund utilbørlige til at udarbeide nogen nye Lov i indeværende Session betreffende Mormonerne. Resultatet heraf bliver, at Brigham Young besætter sin Magt end mere, Polygami staer dybere Nodder end nogensinde og Usorddrageligheden, som herskér mellem Mormoner og ikke-Mormoner i Utah, vil faae ny Næring. Vor Regjering begik en utilgivelig Vommert, da den tilfod Utahdommerne at trampe Grundlovens og de lokale Loves Bestemmelser i Stovet for at face Greb i de forhadte Mormoner. Denne Politik var ikke blot i høieste Grad taabelig og selvomorderisk, men aldeles usorsvarlig og unsydvendig. Intet Godt kunde ventes af Overdommer Mc Keans forrykte Fremgangsmaade i nogensomhelst Henseende; det var tvertimod en Taktik, som tjente Mormonernes Sag, idet disse ansaae sig som Marthrer under en uretsædlig og lovlos Forfolgelse. Regjeringen har ikke blot aldeles forseilet Maaleet ved sin usorstandige og takløse Optreden, men den har givet Sagen for vort Bedkommende et godt Skup tilbage og har sat Mormonerne island til at optage Kampen paany fra en langt stærkere Stilling end forhen. Hvad som gjør Situationen endnu mere fortrædelig er det tilsyneladende Urimelige ved hele denne Sag. Paa den ene Side nemlig staer der hundrede tusind Lovovertrædere, paa den anden Side staer Repræsentationen for syrretyve Millioner Mennesker, der alle hige øster Polygamiets Undertrykelse, og dog trives ikke alene denne Levning fra Hedenold, men indtager ovenihjøbet en udfordrende, trodsig Stilling. Kongressen har da haft Tid og Lejlighed nok, synes os, til at vedtage Love til Udryddelsen af dette Ønde.“

Indhold.

Side.		Side.
Zion	305.	Udsigt til Mormonspørsgæmalets
Var Apostelen Peter nogensinde i Rom	310.	Løsning 316.
Redaktionens Bemærkninger	312.	Blanding . . . . . 317.
Var Apostelen Peter nogensinde i Rom (Fortsat.)	314.	Poesi . . . . . 319.

Kjøbenhavn

Udgivet og forlagt af Knud Petersen.

Trykt hos F. C. Bording.